

WWW.UNILIB.RS

ШКОЛСКИ ГЛАСНИК

ЛИСТ ЗА ШКОЛУ И УЧИТЕЉЕ

ОРГАН СРПСКОГ НАРОДНОГ УЧИТЕЉСТВА У КАРЛОВАЧКОЈ МИТРОПОЛИЈИ

Бр. 3.

У Новом Саду, 8. (21.) фебруара 1912.

Год. II.

САДРЖАЈ: Наш народ и његова просвета. — Педагошки преглед: Централна педагошка библиотека у Јајцету. — Народна просвета: Нов добротвор сиромашним српским школама у Будимској епархији. — Учитељство: Учитељске прилике у Шведској, Норвешкој, Холандији и Шпанији. — Из Школске Самоуправе: Седница Шк. Савета од 24. јануара о. г. — Преглед књига: Archiv für die gesamte Psychologie, Dr. E. Meumann. — Белешке.

НАШ НАРОД И ЊЕГОВА ПРОСВЕТА.

(Наставак.)

Свуда су народне школе разних врста вентили, кроз који дневице струји у душу омладине културни напредак око нас. С тога га учитељи, школе, морају бодро пратити јер по способности схватања тога живота, напредног развијања појединачних наука, те одабирања пуног минимума за своје васпитанике и народ, надаље по вештини, којом ће тим одабраним минимумом научног градива развити и оплеменити душевне и телесне способности својих васпитаника, зависи добар глас, а и сигуран напредак до тичне школе — учитеља, **да свога васпитника солидним знањем спреми за живот и за разумну борбу у животу.**

На ову околност обратимо највећу пажњу, јер ће нам она, на своме месту, много што-шта расветлити у животу наше школе.

Посматрајући гигански напредак запада видићемо, да тамо, не само школе, него и просвећено друштво поклања особиту пажњу просвећивању народа, а врло много и самој народној школи. Оба та фактора и народна школа и просвећено друштво озбиљно се такмаче око питања народне просвете. Али и тамо, основна народна школа сама за се, не може учинити много, ако није и где није тако удешена, да свога васпитника узмогне пратити бар до прелаза пубертета, ако већ не може даље и ако просвећено друштво

не прихвати његово даље образовање било продужним школама, јавним предавањима, народним књижницама и т. д. Ево шта и тамо бива, ако рад у основним школама не условљава наведене околности. Ђорђе Кершенштајнер из Минхена вели: „Главе оних ученика, који су из основне школе понели лепог знања, при шеснаестогодишњој ревизији изгледају као празни котлови од бакра. Довољно беше три године практичног живота, који је све порушио. Када сам при завршним испитима приметио ту проптивност, када сам видео, како су најбоље учитељске снаге са болом у души и жалошћу помишилае на нестале трудове свога рада за који заложише свој живот, тада сам зидао, да је свестрано образовање или боље рећи рад наше школе са тежњом за богатим знањем — данаидски рад.“ Истина је, код већине тако бива, ако нема продужних, добро уређених пофторних школа.

Та околност је нагнала и државе и просвећено друштво на западу, да створе продужне школе или да полаз у основним народ. школама редовно продуже, код ратарског сталежа. У Француској траје образовање у основним школама за ратаре осам година. И то је обавезан полаз. А продужне школе до осамнаесте године.

Према развоју појединачних наука, а пре-

ма потреби народ. образовања, мењају се и допуњују наставни планови за основне, а тако исто и за друге, па и учитељске школе чешће. У Француској нпр. траје полазак учитељске школе шест година. Приправници су државни питомци. Добивају све бесплатно. У интернату су. Наставни план обухвата све науке у толикој мери, да учитељ може предњачити у своме месту службовања и поучавати у свему, чиме се народ у коме крају бави. Имају и ручне лекарне и рукују лекаријама.

Огромни развитак трговине и индустрије у Немачкој и другим западним државама изазвао је потребу, да се за народне масе отворе и поздравају многе стручне школе, те помоћу истих стотинама хиљада радника-ца заслужују себи хлеба и осигурувају опстанак свој и свога подмлатка. А да би се отворила врата за вишег образовања за свакога појединца из ма кога сталежа и са скромнијом предпремом основани су на западу многи народни универзитети, који показују ванредна успеха у пренороду народа.

Највише таквих има у Данској, зато тамо нема ни једног неписменог человека. У Немачкој има неписмених само 0.5%. У Енглеској 2.7%, Шпањолској 69%, Русији 60%. У Португалској стоји још горе. У нашем српском народу попречно око 72%. Значи: Од стотине људи, не знају читати њих 72!

Није ми намера, а није ни потребно за сврху ове расправе, да се потанко забавимо са смеровима основ. школа, у којима је заједничка морално-интелектуална страна, те предавање општих наука, а практично се основ. школа као и стручне по различности земљишта, стања народне привреде и т. д. *прилагођава јединственим по потребама народа, у коме делује.*

И на западу се држава, црква, сталежи отимају о утеџај на васпитање у народним школама. По моме мњењу ова борба међу образованим народима донаша им само користи, јер се и државне, те школе верског смера, па и оне сталешке приватне просто такмаче, да покажу што боља успеха.

Тако видимо, да верске основне, па и гимназије, те девој. школе по разним западним државама баш озбиљно конкуришу и државним и сталешким јавним и приватним школама, те задају представницима ових доста бриге. А зашто? Ко је пратио борбу између државе и цркве у Француској, изборе у Белгији, најновије догађаје у Португалској, па погубљење Ферера у Шпањолској и затварање његових стотину и више слободних школа, томе ће бити јасна брига и сталешких и државних представника у појединим западним државама.

Али, та околност гони државу и поједине сталеже, да своје школе подигну на ниво *найрејка*, да узможну успешно конкурирати или сузбијају *верско-клерикалне школе*.

Тако у Француској држава даје огромне свете као припомоћ учитељима световних — народних школа, а против клерикалних. Могао би ко запитати, а зашто држава не затвори те школе? Не сме. Родитељима је законом дозвољено, да васпитају своју децу, како за најбоље нађу, само се казне против-државне тежње, када би таквих било. К томе је клерикализам јак и у народу, па и у парламентима, те би било нереда и немира у земљи.

Ово сам навео само зато, да се види, какав значај има народна школа у животу народа на западу, *а код нас још има људи, који јесматрају као нужно зло.*

У колико су јачи са својим утицајем на државне послове поједини сталежи, у колико су заступљени у парламентима, у толико се протежирају њихове школе, или им се ставља брана од стране државе. А где још влада затуцаност, где поједини сталежи, па *народности не маре у доволној мери за своје школе*, ту просто влада, држава, створи школ. закон, наставни план т. ј. подави школе, па мирна Босна. Од тога правила само тамо и тако одустаје, *ако нema новаца за издржавање, или јој није много стапло, да се ти сталежи и народности образују*. Чеси не би никада имали својих народних школа, да нису сами пре-гли да их издржавају, а да се нису та-

УНИВЕРЗИТЕСКА БИБЛИОТЕКА
ко материјално и културно помоћу њих подигли, те данас воде велику реч у Аустријском парламенту, не би се у чисто чешких крајевима законом основале народне школе са матерњим језиком чешким.

У Енглеској сталежи, па цео народ имају силан утешај на државне послове те према томе осигураше себи права, да у просветним пословима, односно васпитању своје деце, имају одрешене руке. Енглез у опште не воле и не трпи, да му држава прописује начине и наставне планове, уопште да се меша у васпитање његове деце зато тамо још и нема праве обавезе наставе, као нпр. код нас, бар на папиру. Општинска школска већа стварају наставне планове, по вољи бирају учитеље и воде и бригу о својој школи. Тако и средње школе. Отимају се испод државне управе и прелазе у руке општина. Али, те школе имају стручан надзор и снабдевене су тако, да су прави узори модерне школе. Али, у нечем је државна власт увела обvezу, а то је подизање стручних школа, којих све више треба, што више напредује трговина и индустрија.

Ето, тако радо препушта држава па западу просвећеном друштву и надзор и бригу о школи, о народном васпитању, када је и полаз, те спабдевање школе са училима, осталим потребама, те и плате учитеља такве, какве треба да су према приликама и околностима, у којима данас живимо.

А шта још и у Енглеској ради просвећено друштво за омладину и своје раднике? Подиже радницима универзитеће, где се и они усавршују у специјалним и општим знаностима. Оснивају им књижнице, музеје, позоришта и т. д. где им се развија и даље осећај за лепо и племенито.

Као што већ напоменух, у западним државама, па и у Русији и у Аустрији, клеријализам је врло јак, те пратимо и посматрамо велику борбу између њега и других сталежа.

Огроман део учитељства свију земаља је против клеријализма, што овај има надзор и управу у многим основним и

средњим школама, те што учитељство под њим не може да дигне главе ни у погледу свога правног, ни материјалног положаја. — И у Русији су скоро искључиво верске школе т. ј. под надзором свештенства, а већина учитеља без икакве спреме, као оно код нас пре тридесет-четрдесет година, када нам беху учитељи ципелари, кројачи и бербери... Држава се тамо у прошлости слабо бавила и бринула за народну просвету. Сада се тамо почело озбиљно радити на подизању народне просвете и основ. школа. Али, због несташице учитеља образованих, не могу се у хиљадама села отворити школе, ма да је новац у државном прорачуну и прорачунима земстава. Код нас, Словена, све иде унутрашке, без плана, система. Учитељи су врло јадно плаћени. Свештенство ни у једној држави не настоји, да се учитељству поправи материјални и правни положај, а споро се брину и саме државе. у Пруској нпр. саме су неке општине хтели да повисе плате својим учитељима, те су то и закључиле, али је државна власт те закључке укинула под упливом и наговором протестанског свештенства.

А како је у Аустрији ? !

Ту је борба између учитеља и просвећеног друштва с једне и клеријализма с друге стране баш сада у своме јеку: А како и не! У Тиролској и Корушкој свештеник је и у школи све и сва. Тамо учитељ — јадан и жалостан — још звони и додаје кадионицу и на то га сили државна власт. Не може добити боље учитељско место, док му свештеник не изда сведоцбу, да је уредно и тачно обављао и своју звонарску и оргуљашку службу.

И словеначко је учитељство у Крањској у ужасној борби са клеријализмом. У Чешкој је ова борба ужасно огорчена, да се свештеник и учитељ не волу ни срести на улици или у приватном друштву. Ту је на једној страни власт и свештенство, те један део просвећеног друштва. На другој учитељство (изузимајући један мањи део) и већина просвећеног друштва.

Да би добили јаснију слику те борбе у Чешкој, напоменућу само ово. На све-

словенском учитељском конгресу у Прагу 1908., било је на истоме око осам хиљада учитеља из разних словенских земаља и око пет хиљада одабраног прашког грађанства, тридесет универзитетских професора, а ни једног — свештеника.

Осми дан конгреса, одржан је и конгрес свршених учитељских приправника из Чешке. Било их је око пет стотина. Један универзитетски професор рече младим будућим учитељима ово: „Ви ћете загазити у куће ратарске, да посмотрите чистоћу, ред, рад, домаће васпитање деце и т. д. Завирићете и у гостијону, да посматрате свога сељака и тамо, те да му лечите његове можебитне страсти, уживање алкохола, карте и т. д. Али вам саветујем, млада браћо моја, да не завирите у ону гостијону, у коју залази свештеник, јер ако попијеш чашицу пива, тужиће те, да си попио двадесет и ти ћеш да страдаш, па ће многи од вас изгубити под терором независност у своме раду“.

Тако је тамо заоштрена борба.

Приг.

Стеван Радић.

(Свршиће се.)

Педагошки преглед.

Централна педагошка библиотека у Лайпцигу. (Comenius-Stiftung). Највећа педагошка библиотека је у Немачкој, библиотека под горњим називом. Она је добила име по Ј. А. Коменском (Pädagogische Zentralbibliotek Comenius-Stiftung). Она има око 160 хиљада свезака и 25 драгоценних рукописа и надмаша све европске педагошке библиотеке.

Основана је 1872. год. Лайпцишки Учит. Савез (Leipziger Lehrerverein) по иницијативи својег члана Ј. Beegera, а у спомен 200 годишњице од смрти Ј. А. Коменског. Задаћа је тој установи постављена, да буде извор педагошким писцима у раду и даљем научном развију. На 20. скупу немачких учитеља у Хамбургу у мају 1872. изнео је ту мисао Хуго Вебер, рекавши: Централна педагошка библиотека мора бити наш арсенал; она мора чувати оружје, којим ћемо задобити педагоџици право као самосталној науци. Још дugo морамо чекати, док немачка влада уреди високу школску зграду. Нека слободна иници-

јатива учитељског удружења, подигне тај споменик солидарности немачких учитеља, споменик наших општих тежња и заједничког рада. На позив Лайпцишког Учит. Савеза, одазвала се удружења других места и за три године библиотека је имала већ своту од 5.700 марака и 10 хиљада свезака. Год. 1874. притекла јој је у помоћ варош Лайпциг и од то доба развитак библиотеке напредује гигантским кораком. Већ 1880. год. имала је она 20 хиљада свезака, 1886. г. — 40 хиљада, 1889. г. — 50 хиљада, 1901. г. — 100 хиљада, а 1909. г. — 152 хиљаде. Тако је брзо напредовало и издавање књига члановима на послугу, те је 1909. г. достигло знатан број од 27.600 од чега је око 55% издато књига у разна места по Немачкој. Прираштај библиотеке је просечно годишње на 6 хиљада бројева, од којих више од половине долази бесплатно од владиних издања, научних установа, издавача, редакција и приватних особа. Знатан део у библиотеци чине уџбеници, наставни програми и извештаји, дисертације и издања виших школских завода.

Од 1905. г. библиотека се налази у својој кући, која је подигнута варошком помоћу. Зграда је удећена за 400 хиљада свезака и треба да смести прираштај књига за будућих 30—40 година.

Буџет библиотеке је 20 хиљада марака (у 1901. г. — 9 хиљ. м.), од овога дају око $6\frac{1}{2}$ хиљада учитељска удружења немачко, саксонско, лајпцишко и др., неколико хиљада марака саксонско и пруско министарство просвете и хиљаду марака варош Лайпциг. На набавку и повез књига издаје се око 5 хиљада марака на плату чиновницима $6\frac{1}{2}$ хиљада марака.

Библиотеком управља нарочита комисија коју бира Лайпцишки Учителски Савез. Има 8 књижничара.

Библиотека ради 13 часова недељно: затворена је у нешколске дане и 1 месец дана у време летње жеге.

Употреба библиотеке је бесплатна и до пуштене свима особама, које се интересују за питања о образовању и васпитању. Књиге се могу употребити у дворници за читање а и кући носити.

Садржај библиотеке описан је у каталогу који је систематски срећен у четири свеске.

Народна просвета.

Нов добротвор сиромашним српским школама у Будимској епархији. У јавности је већ више пута било спомена о овим сиромашним српским школама а у скоро биће и више, док одбор, који је изабрат да се стара за прикупљање прилога у целом српском народу, а у који су ушли угледни Срби из Будимске епархије, отпочне свој рад. Но и пре него што је упочета акција у већем размеру да се омогући зидање 13 школских зграда у сиромашним општинама Будимске епархије, а којима има да се приброји још једна нова општина, где се учит. стан мора преоправити, — већ су се јавили неки врли Срби, који су почели од срца давати своје прилоге на ову цељ. Но важно је особито то, што су се јавили и неки добровори, који су са овећим прилозима притецки оскудној браћи у помоћ. То су ови епархијоти из Будимске епархије:

1. Врли и познати српски родољуб г. *Евген Думча*, који је још пре назидао сам из својих средстава три школ. зграде, изјавио је, да ће подићи нове школ. зграде у местима Бати и Чину.

2. Други уважени Србин и родољуб г. *Никола Петровић*, из Помаза, суседнога места код Сент-Андије изјавио је, да ће док живи, давати годишње 200 круна редовнога прилога српској школи у суседцу Чобанцу и већ је ову припомоћ до краја 1912. год. и уплатио.

Уз горње племените родољубе сад су сиромашне школе добиле и трећега свога добровора, а то је познати српски родољуб и у послу истрајни и врсни радник наш г. *Јоца Вујић*, велики поседник из Сенте и већ десетинама годинама вредни и уважени председник српске цркв. општине сењчанске.

Овај наш врли Србин бавио се ових дана у Нов. Саду, па кад је од епарх. школ. референта Бачке и Будимске епархије дознао за јадно стање, у којем се налазе школске зграде у 14 општина у Будимској епархији, а од којих општина г. Вујић неке из путовања својих и познаје, изјавио је, да ће приложити **5000 К.** прилога, да се назида нова школска дворница у Салци, у суседну месту убавоме српском манастиру Грабовцу у Толнанској жупанији а уз нову дворницу да се и учит. стан тако повиси и преоправи, да у сваком погледу одговара.

Лепи овај чин родољубља и искренога пријатељства према народу и према школи и пребесети народној, који нам је показао честити родољуб и Србин наш г. Јоца Вујић испуњава нас радошћу и одушевљењем а и свежом надом, да ће наш народ и поред својих многих невоља и потреба ипак моћи очувати и ове школе и просветне расаднике српске у Будимској епархији.

Велика хвала, част и слава новоме добровору срп. школа г. Јоци Вујићу.

Малени или врсни народ српски у будимској епархији неће моћи више видљиве захвалности дати, него што ће каменитим плочама у згради овековечити оваке чине племенинога родољубља, али ће у срцу своме урезати и носити дубоку захвалност и сећање на ове доброворе своје, па и на врлога свога пријатеља г. Јоцу Вујића како сада, тако и кроз многа далека поколења.

Сад је збринуто зидање три школске зграде а из средстава што стоје на расположењу моћи ће се назидати још три зграде, те би нам требало добровора још за 8 школских зграда.

Имућни Срби и врли родољуби наши, којима је Бог дао средстава, умољавају се у име школа наших, у име просвете, будућности и деце народне, да као што ће добровори г. Евген Думча назидати две а г. Јоца Вујић једну школ. зграду, тим начином пруже руку помоћи и осталим сиромашним цркв. општинама у Будимској епархији, да до својих школа дођу.

У то име кличемо: живели нам досадањи школски добровори и дај Боже, да што пре добијемо и нових таких добровора!

Учитељство.

Учитељске прилике у Шведској. — Економске бриге су судбина учитеља по свима земљама. Њих обично носе учитељска удружења. Да видимо како је у Шведској. Тамо је учитељство добро организовано, и дугогодишњи председник и вођа *Svensk Läraretidning* (Dr. Fridtjuv Berg) сад је министар просвете. Да би се праведно поставили основи учитељском економском положају, управа учитељског удружења је на широко покупила податке о учитељским издатцима на животне потребе (се-

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

кретар управе учит. удр. Н. О. Bruce недавно је изабран за члана I. Коморе). По прикупљеним податцима учињен је распоред у две главне групе, у једној су који су оптерећени породицом (ожењени учитељи 74,1%, и учитељице 2,6% или таки, који се старају за родитеље, браћу и сестре) у другој, који су без породичне бриге и дужности (нежењени учитељи и учитељице). Према податцима треба годишње за издржавање неудатим забавиљама 847 К, неудатим учитељицама 1494 К, нежењеним учитељима 1746 К, ожењеним учитељима 2563 К, а међутим плате износе (просечно) забавиљама 705 К, неудатим учитељицама 1138 К, нежењеним учитељима 1217 К, а ожењеним учитељима 1383 К. Потребе које се по томе виде, морају се радом ван школе (споредном зарадом) набавити. За ово имају учитељи више извора него учитељице, али учитељи имају више да се старају за жене и децу.

Према свима тим приликама управа Шведског учит. удружења саставила је овај предлог.

1. *Општа одређења.* При новом одређењу плате има се узети у обзир положај учитеља, је ли породичан или није. Они који су с породицом добивају нарочите доплатке кад се ожене и имају деце. Узвеши у обзир, да учитељи имају да уплаћују у фонд за удовице и спрочад и да оделу же војничку службу (1 годину), имаће и учитељице једнако да уплаћују с њима, а учитељи који губе војништвом годину службе, да доплатке добију годином раније. Иначе ће плате за све учитељство бити једнаке, тако, да је основна плата за све једнака, четири доплатка једнако велика и као до сад да се добивају сваких 5 година. Уз плату у готовом остаће и даље стан, огрев и врт.

2. *Платежна скала.* А. За неожењене основна плата 1200 К, четири доплатка, сваки по 150 К после 5, 10, 15 и 20 год. службе (за војнообвезне после 4, 9, 14 и 19 г.). Б. Ожењени добивају нарочити доплатак од 600 К, од тога 300 К кад се ожене и 300 К кад узимају деце. В. За забавиље основна плата (мања је предспрема) 700 К и четири доплатка по 100 К уз то натуралија. — Ови предлози су издати окружним учитељским зборовима, да рекну о њима своје мишљење или донесу друге предлоге. — Год. 1910. је Шведска издала на плате учитељима основних школа 23,029.990 К, на натуралија 1,994.113 К, за

школске зграде и намештај 7,569.231 К, на училца 692,100 К а па разне потребе 8,315.334 К, у свему 41,600.768 К.

Норвешка. Већ 19 година постоји велико учитељско удружење. Последње године дошло је до запетости између варошких учитељица и осталог учитељства. Пошто учитељице нису добиле број својих заступница у управи који су тражиле, напустиле су скупштину, и од то доба се цепају и даље. На једној страни су учитељи и сеоске учитељице, а на другој варошке учитељице које води Ana Rogstad. Јануара о. г. закључиле су 52 заступнице учитељица да оснују засебно удружење, покренуле су лист (10 бројева, 1 К годишње) и основаће помоћну благајницу. Око 1100 чланница из 61 вароши пријавиле су ступање у чланство и тако је расцеп створен. Оснивањем нове организације слаби положај порвешког учитељства према држави. Тешко је увидети, шта слога и заједница вреде и какву задаћу имају и како ситнице и формалности сметају. Радије се цепамо на групе — вели један њихов лист — него да заједно идемо. Тако је било некад, тако је и сад. Па тако је ето и у учитељству.

Холандија. Демократско уређење холандског учитељског удружења (Bond van Nederlandsche Onderwijzers), захтева, да важни заједнички главне скупштине буду одгласани. 30. годишња скупштина у Арихайму (одржана 29.—31. дец. 1911.) имала је 38 предлога. Од тих је дошло на рефераду 11. Најважнији су: 1. Захтев да се заведе 7. разред у обавезној настави. 3. Законито уређење школског времена и одмора (10 недеља, 5 од половине јуна и 1 у јесен) и игралишта. 3. Оснивање једног фонда за оборану (за помагање учитеља, који изгубе своје место). 4. Оснивање фонда за Учит. Дом. 5. Оснивање органа који ће ширити учитељски углед у народу. 6. а) оснивање једне штедионице, б.) осигуравајућег друштва, в.) фонда за спрочад, г.) и осигурувања од ватре, за учитеље. 7. Пренака прописа за подизање школских зграда и учитељских станова. — Последње године имало је удружење издатка 50.105 фор.

Шпанија. Декретом од 27. авг. 1911. год. уређене су попово плате. По тој уредби подељени су учитељи у 10 разреда. I. р. са 4000 пезета, II. 3500 п., III. 3000 п., IV. 2750, V. 2500, VI. 2000, VII. 1650, VIII. 1375, IX. 1100,

У Н И В Е Р З И Т Е С К И Б И Л И О Т Е К А
Х. 1000 (1 пезета је 100 сантима = 80 фијира). Упада у очи да је за више разреде узет веома мален број учитеља: за I. р. само 10; сви у Мадриду; II. и III. — 20, сви у Мадриду; V—VII, у сваком по 30; VIII. 560; IX. 7060; у X. р. су остали учитељи и привремено постављени. Док ту дође до горњег аванзмана, има учитеља времена и трипут да умре. С тога и постоје у Шпанији врло јадне прилике по учитељство. О томе паводи један лист овај пример: О невољама шпанских учитеља и учитељица, нарочито у селима и омањим местима, писано је већ толико да је ушло у пословицу. Општина Роквена дuguје својој учитељици већ више година плату, свега 5775 пезета. У својој невољи обрати се учитељица на градског начелника, који јој позајми 500 пезета, под условом, да му плаћа месечно 5% камате. Она није плаћала и камата је нарасла на 1043 пезета. Зајмодавац затражи сад и капитал и камату, јер ће у противном случају учинити запљену. Учитељица се обрати милистру; онда неће да врати позајмљену своту, кад јој није плата издата и непризнаје камату, ако се и њој на заосталу плату не изда 5% камате месечно. Сасвим тачно. Али ко да се ту не сети и наших прилика кад је учитељ морао обијати прагове батама и чикама општинским касирима, да му његову крваво зарађену пару издаду. А ово је бивало често (а има га још и данас) под сличним условима као ово у Италији, или бар под условом добrog алдумаша. Тако се народ стара за просвету и њене раднике!

Из Школске Самоуправе.

Седница Школског Савета одржана у Карловцима 24. јануара (6. фебруара) 1912. г.

Оставка наставника у учитељској школи у Г. Карловцу Уроша Грабића прима се на знате. До краја шк. године, када ће се већ према доношеном закључку ШС-а расписати стечај на сва места, поставља се у привременом својству учитељица у вишеј дев. школи Дракулићева. Решава се надаље, да у будуће наставници са завода, где се српски језик и књижевност не предају, имају пострифицирати диплому (полагати српски језик и књижевност); а који се поставе за предаваче срп. језика морају испит полагати пред поверенством ШС-а, у који се именују гг. Радивој Врховац, директор срп. в. гим. у Карловцима, гл. шк. референт др. Веселин Ђисаловић и секретар Матице Српске

проф. др. Тихомир Остојић. Дракулићеву има у вишеј дев. школи замењивти колегија; у случају потребе нека управа предложи згодно лице за суплента, па ће се именовати као заменик.

Проф. П. Радаковићу, пошто је стекао пуну квалификацију, дозначује се потпуну плату редовног професора и то од 1. I. 1912, али се сталност не може изрећи, понито ће се на сва места расписати крајем школ. године стечај. — Наставнику М. Тубиновићу, пошто нема потпуне квалификације, не може се дозволити плаћа редов. професора, али му се даје скупарински доплатак од 1. I. 1912. године и исплаћивање му се берива по молби у 10 м. оброка. У ствари давања прив. часова ученицима молба му се одбија. — На питање проф. П. Радаковића у Карловцу у ствари круга рада професорова у друштву књижевном „Будућност“ одговорити, да је тај круг рада већ у правилима одређен. Пошто скуштина решава о издачима (употреби прихода) упутити управитеља и поверионика да се држе правила и управитељу замерити, ако је друкчије поступао. Измена правила се одобрава. — Из народ. клирикал. школ. фонда подељује се с 1. фбр. 1912. стипендија Д. Дерети, Вл. Јовановићевој, Милици Поповићевој, Катици Јаставици и Милци Беговићевој. — Не може се уважити представка срп. прав. цркв. општине у Карловцу у ствари дефинитивног уређења вежбаонице; решено надаље пожурити општину да извести како стоји ствар подизања школске зграде.

— Мијату Миковчићу или правије Милану Удовичићу дозвољава се упис у III. разред учитељске школе у Пакрацу. Надаље се има извидети, на чему се описва тражење дозволе ученика, који иже вере православне, да похађају јву учитељску школу, која је јаван завод. — Дозвољава се управи пакрачке препараандије, да може сачекати са наплатом школарине за I одсек од стране стипендија „Просвете“ по предлогу. — Извештај управе пакрачке уч. школе о променама у служби наставника узима се на знање. — Узима се на знање извештај управе уч. школе у Пакрацу о уносу своте од 160 К у благајницу срп. нар. цркв. клирикално-школског фонда. — Узима се на знање извештај управе уч. школе у Пакрацу о иступању тројице ученика из IV. течaja, који су прихватили привремено наименовање на школама у Босни и поступиће си по предлогу проф. збора, ако би исти затражили дозволу ради полагања испита зрелости у истој школи. Пошто су подједно двојица од њих Јојић и Сувацић били и стипендисте клир. шк. фонда, позвати их да своту, коју су примили, врате патраг. — Узимају се одобрещем на знање закључци проф. збора срп. учитељске школе у Сомбору у ствари „Игњене“ и „Историје Угарске“.

Одобрава се избор г. дра Е. Георгијевића за лечника учитељских школа у Сомбору. — Дозвољава се Милици Гренђићкој, забавиљи у

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Чуругу, да Ш. разред срп. учит. школа у Сомбору може приватно полагати, али IV. редовно. Подједно има полагати пријамни испит из срп. језика. — Дозвољава се полагање прак. испита Зорки Јездимировићу. — У ствари молбе г. г. Бож. Борђошког и Милана Мандровића ради дозволе уређивања Школског Листа решено је известити их, да ће Ш. С. ову ствар решити у свом кругу рада. — Милени Мијатовићу дозвољава се упис у I. разред в. д. шк. у Н. Саду. — Исто Матрони Мишковићу из Турије као приватној. — Управитељу в. д. шк. Мити Ђорђевићу дозначује се трећи леценал и урачунава у мировину. — Узимају са на знање извештаји управе в. д. шк. у Панчеву. — Упућује се управа радничке школе у Панчеву, да школу тако реорганизује да буде продужни течaj в. д. школе. — Тим наставницима в. д. шк. у Сомбору подељује се 15-дневни допуст наизменце ради полагања испита. Управитељ има одредити ред, када ће која допуст наступити. —

На молбу арх. српског учит. збора, да ШС каже, колики је прописани „нужни огрев“ за учитеље, одређује се, да огрев износи 4 фата тврдих или 6 фата меких дрва или накнада по вредности у готовом. — Већином гласова одбија се молба архид. српског учит. збора у ствари похађања односно непохађања јутрења. — У ствари употребе уџбеника у Хрватској и Славонији позива се арх. српски уч. збор да поднесе конкретан предлог. — Препоручује се учитељима Рачуница за први разред основних школа у Босни и Херцеговини од Милоша Попаре. — Исто од Бранка Ролера „Алкохол и Св. Писмо“. — Одобрава се привремено природопис дра Миклоша Ормандија у преводу Душана Јованова и за више девојачке школе. — Уступа се анкети Буквар Љубомира Јовановића учитеља у Хомоксилу. — Дозвољава се Марку Илићу трговцу у Новом Саду, да свој проналазак за обуку пусти у промет под именом „Српски Школски Крем“ уз преузету обавезу да 5% укупног промета даје фонду св. Саве у корист школа. — Позивају се Јован Искруљев и Мита Клицин поновно најозбиљније: први да поднесе исправљен текст штампаног уџбеника под претњом дисциплине поступка, а други да врати списе стручне школске анкете. — У поверенство за испит оспособљења учитеља у Пакрацу именују се; управитељ Н. Шумоња, катихета Балубић, професор Грујић, а за председника гл. шк. референт др. В. Ђисаловић. — Уз неке измене усваја се правилник о полагању испита за учитељско оспособљење у српским учитељским школама у Сомбору од дра В. Ђисаловића према предлогу управ. проф. М. Мандровића, те се стара правила тиме стављају ван снаге. —

Преглед књига.

Archiv für die gesamte Psychologie. Herausgegeben von Dr. E. Meumann und Dr. W. Wirth.

Приказује др. Паја Радосављевић — Њујорк.

Кад је *Вунд* престао да издаје своје чуvene: „*Phylosophische Studien*“ (а то је било 1903. год.), професор др. Ернест Мојман (тада у Цириху) почeo је да издаје „*Arhiv za целокупну психологију*“, и то уз сарадњу најчувенијих аутора, *Вунд*, *Либес*, *Крејелин*, *Штеринг*, *Киршман*, *Килпе* и многи други. После неког времена *Arhiv* је почeo тако да напредује, да је проф. Мојман (сада у Министеру) морао позвати као секундарног уредника г. професора др. В. Виршта (у Лажицигу).

До сад је Архив публиковао много оригиналних расправа (већином из циришког и вирцбуршког психолошког лабораторијума), приказао и оценио најмодерније психолошке публикације и пратио свако модерно психолошко кретање образованог света.¹

Кад је овај Архив био покренут, ја сам тада био Мојманов ћак у Цириху. Ја сам га пратио од његова почетка па све до јако. Због тога и узимам у руке перо и хоћу да га прикажем нашој читалачкој публици, тим пре што се у Архиву налазе многа експериментална испитивања, која дубоко засецају у наше школске ствари, у психологију ћака. Психолошка књижевност тако је огромна и теорије су се тако почеле рапидно да развијају да онај, ко не прати *Arhiv*, тај тешко да ће се моћи снади у данашњем мору психолошких аутора. Овакав приказ зацело ће добро доћи и свима нашим пријатељима психологије.

Band I., Heft 1. Ту се налазе ови чланци и реферати:

E. Meumann: Zur Einführung. Овде се износе различита врела из којих модерна психологија изводи свој разлог за опу велику диверзију мишљења све до данашњих дана. Додуше примање и напуштање различитих школа довело је до *rapprochement-a* сврхе и методе у самој психологији; експерименат је проглашен као фундаментални, а не као елементарни; и науке у којима се примењују резултати психологије постепено конвергирају

¹ Архив издаје: Wilhelm Engelmann, Leipzig. Цена сваке свеске (од 4. броја): 20 марака.

ка обичној употреби својих дата. Дани борбе су мињули; и садања опасност лежи више у недостатку централизације и координације. Нови *Archiv* нада се, да ће принципијелно субсервисати задатке унификоваша и концентрисања психолошког рада.

E. Kraepelin: Über Ermüdungsmessungen. Овде су по среди два различита питања: питање о ефекту уморности, продукован у извесној индивидуи са активностима различите врсте и трајања, и питање о персоналним разликама у склоности ка уморности под једним те истим приликома. Мерење уморности, у првом случају, не мора бити психомоторно, већ, изузев од тога, оног може бити опће, примењено и на све класе штудије. Ми се не можемо задржати само на естезиометричком мерењу једнога Гризбаха и Вагнера, или на егографском мерењу Кемзиса; а и Ебингхаусова комбинативна метода, према својој природи, само је претходни експерименат. Најбоље средство за то је, можда, метода, где се збрајају бројке с једним местом. За интеркомпарију различитих особа, у погледу на наклоност за умарање, најбоља је процедура оптималне паузе.

H. J. Pearce: Über den Einfluss der Nebenreizung auf die Raumwahrnehmung. — Госп. Пеарс овако дели своју расправу: 1. *Експериментални део:* Локализација покрета; просуђивање релативног положаја тачака, без покрета, под утицајем једног, два и три секундарна надражажа; просуђивање дистанције; компарација линија (тактуална репродукција Миллер-Лајерове фигуре); 2. *Теоретички део:* Теорија дифузних кругова, т. ј. тенденције експлатација да се споји са централним нервним системом, не води рачуна о локализацији феномена; теорија моторичких импулза мора се барем падопунити у оним случајевима, где не беше директне локализације, већ само просто суђење о релативној позицији; теорија утецаја секундарних надражажа доводи до принципа еквилибријума сила; оптичке и тактуалне илузије падају под обичан принцип релативности наших чулних перцепција. 3. *Сугестибилност за утецај секундарних надражажа:* Секундарни надражаж као сугестија; аномална сугестибилност (хипнотички експерименти); сугестибилност и интелигенција (експерименти на деци). *Конклузија:* Свака перцепција (опажај) садржи комплекс квали-

тета, чији се елементи не детерминишу само директним објектом перцепције, већ и другим објектима у пољу перцепције, осим репродуктивних фактора. Утецај околних објеката је у директној пропорцији са величином лимена диференције. — Утецај секундарних надражажа има јасну аналогију у сфери памћења. Држење пажње је врло важно, и то би требало још помно испитати.

R. Gaetschenberger: Über die Möglichkeit einer Quantität der Tonempfindung. Омов закон, сам за себе узет, не искључује могућност четврти део садржаја тоналне сензације, квантитета или потпуности. Додуше, то је обично комбиновано са формулом „*sine*“ вала; мање са „*cosine*“ вала или таласа. Обе ове формуле искључују четврти атрибут тона. Но, прва не вреди у природи, и у толико нема разлога да се прими друга. Аутор настоји да покаже да „тонални талас, што иде у ваздуху од вибраирајућег тела, захтева периоду формације („*Ausbildungszeit*“), где не постоји ни „*sine*“ талас ни „*cosine*“ вал; и да положај центра вибрације за један партикл у иносве образованом таласу није нити тачка одмора нити тачке детерминисана половином амплитуде, већ тачка, која у главноме зависи од величине ефективне површине тела“. Ако су времена формације и дисплацирање центра вибрације величине, што се дају мерити, онда се у простом тоналном надражажу захтева могућност четвртог дела садржаја.

A. Wreschner: Zur Psychologie der Aussage. Ово је више критика на Штернову употребу слика, што је он публиковао у своме „Zur Psychologie der Aussage“ (1902.) Овде се прво говори о употреби методе испитивања, слична Бинеовој методи пропитивања: начин калкулације. После тога долази детаљно сравњивање резултата те две методе, испитивање и слободни искази (извештаји): репродукција боје, облика, локалитета; опсег и верност меморије су мање материјални него ли персонални атрибути; индивидуалне (особито сполне) разлике.

Од реферата је значајан овај рад: *H. Gutzmann:* Fortschritte aus den Gebiete der Erforschung der kindlichen Sprache in den Jahren 1898–1902.

Heft 2. и 3. Ту се налазе ови радови;

Th. Lipps: Einfühlung, innere Nachahmung

УНИВЕРЗИТЕСКА БИБЛИОТЕКА

und Organempfindungen. Специфичка особина естетског уживања, вели Липс, састоји се у томе, да је то уживање предмет уживања, који, баш у толико у колико је он предмет уживања, није предмет, већ „ја“; или, да је он уживање „ја“, које — у колико се естетски ужива — ипак „ја“, већ предметан. Све то образује смисао појма „Einfühlung“-а. У колико ја у виђепом облику осећајпо активишем, ја се у томе уједно осећам слободан, лак, поносан. То је естетско „Nachahmung“. То је уједно и естетско „Einfühlung“. То је баш особитост естетског подражавања, што при том допушта туђи покрет па свом рођепом месту. После ових опћих дефиниција писац се обраћа на проблем о органским сензијама и њиховом односу према естетском уживању, и то са посве негативним резултатом. Дословно он овако вели: „Organempfindungen, welche Art sie auch sein mögen, gehen in die ästhetische Betrachtung und den ästhetischen Genuss in keiner Weise ein“.

F. Krueger: Differenztöne und Konsonanz. У првом делу елаборатно и помно написаног чланка реч је о експланацији композиције са горњим тоновима; Липсова теорија о ритму и проблем о „несвесном“ у царству топа; Штумфова теорија фузије. Формулација проблема компонације: перцепција и осећај (емоција); директна свест и суђење; суђење интервала и компонације; тонална секвенција и сложени звек. Фундаментална важност диференције тонова за компонацију и дисонанцу: хисторијски и критички преглед литературе: диференцијација тонова и њихове конзеквенције.

A. Mayer: Über Einzel- und Gesamtleistung des Schulkindes. То је врло опсежан рад (140 страница) о релативној користи сепаратног (одвојеног) рада и рада у разреду (израз за ово последње, *Gesamtleistung* као да није срећно изабран) за школску децу. Субјекти испитивању беху 14 дечака из петог курса једне вирџуршке нар. осн. школе; ради контролних експеримената изабрани су из истог разреда — годину дана касније — других 14 ћака. Субјекти су детаљно окарактерисани; описег рада беше велики, резултати су помно срећени по њиховој евалуацији, и квалитативно и квантитативно. Опћи резултат јесте тај, да је рад у заједници бољи за прогрес ћака него ли рад ког обавља на само. Рад се завршује са неколико практичких сугестија. Он је „пу-

бликован“ (као циришка дисертација а и сепаратно у Мојмаповој збирци: „Sammlung etc.“, што издаје W. Engelmann, Leipzig).

(Наставиће се.)

Б е л е ш к е.

Од уредништва. Овај број „Шк. Гласника“ морао је изићи раније због билансије учит. деон. д. „Натошевић“, те с тога није могао бити довршен у пуном обиму од 16 стр. Уз идући број ћемо то накнадити.

Школске тоциљајке. У двориштима престоничких основних школа начињене су недавно тоциљајке, где ће се ћаци на часовима гимнастике вежбати у тоциљању.

Уређење учит. плате у Кечкемету. Свима нам је позната ужаесна писрећа која је задесила велику алфелдску варош Кечкемет прошле године. Земљотрес је ујасне штете начинио како вароши, тако и грађанима. Но, зато је представништво једногласне решило, да се уважи учитељска молба. Учитељи ће добијати од 1. јан. о. г. 30% скупаринског доилатка.

Esperanto у осн. школама. На острву Са-мосу уведен је и у осн. школе есперанто. У 1911/12. шк. години у 30 градова са 50 учитеља-ца учило је 1740 ученика-ца осн. школа есперанто језик. По званичном извештају за 5 а пајдује за 10 година ће цело острво знати овај међународни језик, те ће се на есперанту разумети са свима странцима.

Важност педагошке штампе. Проф. Rajn овако оцењује педагошку штампу: „Педагошка интимна дела у корист једног великог оштећеног циља: Подиже народно образовање унапређењем народне школе и учитељског сталежа. Она је необично помогла сталешкој заједници, ширењу педагошких идеала и усавршавању дидактичког напредовања. Она је кичма учитељских удружења и постала је моћ, којој учитељство има много да захвали. У новије доба је више него пре поставила задаћу, да хиперпродукцију књига и списка на педагошком пољу, која је постала већ досадна, спајано сузбије одабирањем лошег или мање вредног.“

Унапређење учитеља у Чешкој. Земаљски школски савет у Чешкој увеште је овака унапређења за учитеље вежбаоница: Кад ступе

У 9. ранг класу добиће назив главног учитеља, а кад ступе у 8. добиће назив професора. Уз то ће се узимати у кандидацију учитељи вежбаонице при постављању главних учитеља, окружних надзорника и чланова испитне комисије.

Демонстрација учитеља у Галицији. Польски и румунски учитељи демонстрирали су у корист уређења своје плате 13. јан. у Лавову. Било је 16.000 особа. Заступници свих политичких странака обећали су учитељству помоћ. После одржаног великог збора приређен је импозантан опход који је изазвао дивљење грађанства. Земаљски маршал гроф Бадени обећао је депутацији, да ће се заузети да се тражбинама учитељским по могућности учини.
— Стара песма на нов глас!

ЗАКЉУЧНИ РАЧУН

УЧИТЕЉСКОГ ДЕОНИЧАРСКОГ ДРУШТВА „НАТОШЕВИЋ“ У НОВОМ САДУ.

ЗА ПОСЛОВНУ 1911. ГОДИНУ.

Рачун изравнавања З1. децембра 1911.

И М О В И Н Я	К			К			п			п			Д У Г			К			п					
	Новчани посао:			Новчани посао:			Новчани посао:			Новчани посао:			Новчани посао:			Новчани посао:			Новчани посао:					
Блатијница	310	59		Главница:																				
Менице	66557	23		1000 ком. деоница по 50 круна																				
Хартије од вредности	1730	—		Резервни фонд																				
Дужници	10058	14		Привремени резервни фонд деоничара																				
Намештај и прибор	328	65		Улог на штедњу																				
Кауџија	1680	—		Менице у ресеконту																				
Заводска кућа	63907	46		Веровици																				
Милажара:				Полагани кауџија																				
Имовина књижаре:	40988064			Преносна камата																				
а) књиге и лузинкалије	32790451			Некаплаћени купони бр. 3.																				
по одбитку 80%	281358			Некаплаћени купони бр. 4.																				
б) књиге укоричене	1406	49		Задјам на заводску кућу																				
по одбитку 50%	300845			Резервни фонд књижаре																				
в) књиге школске страног издања	75211	2256		Друга дуговача књижаре																				
по одбитку 25%	103322	60		Резервни фонд штампарије																				
г) роба у дунаву	5721	72		Друга дуговача штампарије																				
Осталा разна актива књижаре	109044	32		Добитак новчани посао:																				
Штампарија:				чист добитак за поделу у 1911. год.																				
Имовина штампарије:	35537	05		Добитак књижаре:																				
слопова, машине, клишета, хартија на стоваришту,				чист добитак књижаре у 1911. год. (у смислу скуп- штинске одлуке уноси се у рез. фонд књижаре)																				
штампарски послови у раду, боја и разни				8326	01																			
дужници				Добитак штампарије:																				
				чист добитак штампарије у 1911. г. (у смислу скуп- штинске одл. уноси се у рез. фонд штампарије)																				
				4448	87																			
				289213	44																			

У НОВОМ САДУ, 31. децембра 1911.

ЂУРА НИНЧИЋ,
благајник.

ПЛАР ВУКОТИЋ, ЂОРЂЕ ГАЈИН,

МИЛАН ЉУРИЧИЋ,
МИЛАН КАЛАУЂЕРСКИ,

МАДОРИНИ ОДБОР:
ДР. ВЕСЕЛИН ЋИСЛАТОВИЋ,

МИТА ЂОРЂЕВИЋ,
председник.

За књиговодство:
ЂОРЂЕ ШИЛИЋ.

ЂОКА МИЛИЋ, ЂОКА МИХАЈЛОВИЋ, КОСТА ПЕШИЋ.

ДР. ЖАРКО КОВАЧЕВИЋ.